

[Finansministeren.]

hensyn til de mange problemer, som de forskellige brancher er blevet stillet over for i forbindelse med denne lovgivning. Jeg er da også kun glad for at kunne sige her i dag, at vi på væsentlige områder har taget hensyn til de ønsker, man havde fra erhvervslivet, idet vi har erkendt, at selv med den udvidelse, der skete sidst fra de 35 til de 45 pct., ville der stadig væk være områder, hvor man på urimelig måde ramte erhvervslivet, og i overensstemmelse med det tilsagn, jeg gav sidst, har vi altså nu foreslået disse ændringer.

Må jeg sige til det, hr. Jens Peter Jensen sagde om finansministerens bemyndigelse, at en sådan bemyndigelse kan altså være nødvendig i visse tilfælde, men det kan vi jo tale om i udvalget.

I øvrigt er der rejst to spørgsmål. Det er spørgsmålet om maskinanskaffelserne, og det er spørgsmålet — som også vedrører maskinerne — om de kontrakter, der er indgået, inden loven blev gennemført, hvor de pågældende importører og danske virksomheder nu må betale 10 pct. mere for disse varer. Det er altså i særlig grad maskinerne, man har tænkt på i denne forbindelse. Jeg kan ikke her i dag ved denne førstebehandling give noget tilsagn om, at vi kan følge disse tanker, men de er jo ikke helt unaturlige; vi har selv i finansministeriet været inde på lignende tanker, og jeg vil ikke afvise, at vi kan drøfte disse problemer i udvalget.

Til hr. Dahlgaard vil jeg gerne sige, at der er ikke tale om noget indsnævret formål. Der er ikke tale om nogen ændring af formålet med det, der er sagt i min fremsættelsestale til dette lovforslag. Der er bare trukket et hovedsynspunkt frem. Dette er jo et forslag om undtagelser fra selve loven, det er ikke hovedloven, og det er stadig væk det formål, der er angivet ved hovedlovens behandling, der er det rigtige. Naturligvis er det primært et formål at forbedre handelsbalancen, og det må vi fastholde. Det er vel også her, vi har forskellen i opfattelsen. Vi ønsker ikke at gå videre med en meget skrap skattepolitik, og vi ønsker ikke yderligere at stramme kreditten. Vi har derfor ment, at det var en rigtig politik, at man satte direkte ind over for importen for at forbedre handelsbalancen, ikke gjorde det

gennem en kvantitativ importregulering, men gjorde det på en måde, som bevarer en vis frihed for erhvervslivet, samtidig med at vi satte direkte ind over for et af de væsentlige led, der er af betydning for vores betalingsbalance.

Denne linje vil vi fastholde, og derfor er situationen den, at vel kan vi give indrømmelser og komme med undtagelser, som vi har gjort det forrige gang og nu gør det igen, men der er, som jeg har sagt det i fremsættelsestalen, ret snævre grænser for, hvor meget videre man kan gå ad denne vej. Jeg må sige som hovedlinje, at vi nu er nået dertil, hvor jeg i hvert fald ikke mener der er store muligheder for yderligere undtagelser; heri ligger altså ikke nogen afvisning af forhandlinger i udvalget, men der kan altså ikke blive tale om yderligere undtagelser, der vedrører meget store områder.

Orla Møller: Det fremgik jo med al tydelighed af diskussionen i forbindelse med lovforslagets gennemførelse i oktober måned, at der er to temmelig stærkt afvigende opfattelser af problematikken. Det hænger nok sammen med en vurdering, ikke først og fremmest af situationen, men af midlerne. Så vidt jeg kan skønne, er der mellem de politiske partier her i tinget en nogenlunde enighed om vurderingen af den økonomiske situation. Det er altså i spørgsmålet om, hvilke midler der skal til for at ændre på denne, at afvigelserne kommer. Herom kan vi selvfølgelig få en lang diskussion igen. Jeg skal blot gøre opmærksom på ét synspunkt i den forbindelse. Man kan være kritisk indstillet over for det forslag, som regeringen har fremsat. Man kan være negativt indstillet over for den form, der er brugt. Men så er man nødt til efter min opfattelse at pege på, hvilken anden mulighed der i så tilfælde ville være for at foretage et effektivt indgreb i landets nuværende økonomiske situation, og det gælder både udadtil og indadtil. Her er jeg, på samme måde som finansministeren var det for et øjeblik siden, af den opfattelse, at dette indgreb var den lempeligste form, der kunne findes, når man nu engang skulle tage fat på at løse nogle af disse problemer.

Jeg vil tage et enkelt punkt op, som er nævnt, spørgsmålet om gennemførelsen af dette lovforslag. Der er tilsyneladende en